

Protože je hudební sezona v plném proudu a polovina prázdnin přímo vybízí k výletům do přírody, zavzpomínáme trochu na Chvojení a probereme toulání po lesích s autorem stovek folkových písniček Mikim Ryvolou.

Třetí ročník Folkového Chvojení se nesl v duchu dobré nálady a krásného letního počasí. Nechce se ani věřit, že už je to skoro dva měsíce, kdy jsme seděli na dřevěných lavičkách ve stínu letitých stromů a nasávali dva dny pohodovou člověčí muziku. Festival v mnohém zejména atmosférou připomínal "Svojšice," což byl záměr pořadatelů, kteří chtěli vytvořit tradiční folkový festival. Muzikanti byli potěšeni pohledem do zaplněného amfiteátru a líbilo se jim, že diváci s nimi zpívali také díky nápadu se zpěvníkem, ve kterém byly písničky účinkujících. Roman Horký z Kamelotu atmosféru popsal jako sepětí diváků s účinkujícími a prostředím a cítil energii, která vyzařuje ze stromů. Díky programu, který nabízel prostor jak mladším tak starším kapelám, se zde setkával „potěr“ se svými vzory a vzory se svými kamarády, na které nemají čas při nabitých koncertních šňůrách. Mikiho Ryvolu prostředím zaujalo především jako trampa.

Jaký jsi měl první dojem, když jsi na Chvojení letos přijel?

Všimnul jsem si, že dorazilo víc lidí než před dvěma roky, kdy jsem tu byl poprvé. Fascinuje mě v dobrém slova smyslu pořadatelská služba, pořadatelů je mnoho a myslí doopravdy na všechno. Učarovalo mě i prostředí, protože pro mě jako pro trampa je to nádherné, líbí se mi, že někteří přišli v plné polní. V Ústí na Portě, která začínala jako trampská záležitost, jsem si uvědomil, že už tam žádní trampové skoro nechodí.

Jak vnímáš mladší hudebníky, kteří jsou o dvě generace mladší jak Ty, zde na festivalu? Líbí se Ti, kam se ubírá dnešní folková hudba?

To je kardinální otázka. Já pocházím z Hoboes. My jsme byli velmi tolerantní skupina a byli jsme nezařaditelní. Sice nás považují za zakladatele moderní trampské muziky, ale my jsme vlastně hraničili se swingem a folkem. Brácha napsal mnoho skutečně folkových věcí, já už je teď také píši. Jsem odpůrce škatulkování. Ale když vidím na jevišti osmnáctiletého kluka, který tam rozebírá svoje životní trable, přijde mi to komické. Jedno mě ale stále překvapuje. Když teď začínají kluci v patnácti, šestnácti letech hrát, jsou nástrojově a hlasově vybavenější než jsme byli tehdy my. Úroveň muziky v tomto směru ohromně narostla. Ale je to slabší v textech, protože jim chybí prožitky. Trošku mi chybí muzikální a textový humor. Ale současnou scénu už moc nesleduju. Jsem v zajetí své muziky. S bratrem jsme udělali tolik písniček, že kamkoli přijdu, hrají se tam. Když potkáme při putování jiné skupiny a ti začnou hrát a ani nevědí, že jsem tam, často mě překvapí, že naše věci hrají daleko lépe, než jsme je kdy hráli my. To je největší odměna pro písničkáře, když ti kluci už ani nevědí, kdo je autorem písně, protože texty už zlidověly.

Nejvíce jsi se proslavil písničkou Bedna od whisky.

Tu už nenávidím, ale sbírám všechny její verze jako takovou kuriozitu. Už jich mám osmnáct. Třeba ji nazpívali Wanastowi wjecy či sbor Bambiny di Praga. Je vtipné slyšet zpívat takovou písničku malými děvčátky. Loni jsem s Jihočeským symfonickým orchestrem nahrál také jednu verzi.

Kam nejraději chodíš na Šumavě? Jaké je Tvé zamilované místo?

My máme prošlou úplně celou Šumavu. Co se týče její centrální části, kde je Boubín, působí na mě tmavě a melancholicky. Já mám nejraději oblast kolem Všerubského průsmyku a okolí kolem své chalupy v Novohradských horách, které jsou součástí Šumavy. Ty považuji za mnohem krásnější než centrální Šumavu. Líbí se mi třeba i Česká Kanada. Tato místa nejsou nacpaná turisty.

Ještě sám trampuješ?

Už to není, jako když mi bylo dvacet a každou sobotu jsem musel někam vyrazit. Nejezdím pravidelně, ale máme čtyřicetiletou tradici tzv. Old boys expedition. To se nás sejde třicet, pětatřicet starých trampů z osad. Máme věkový limit, nejmladšímu může být padesát let. Už jsme zběhali celou republiku. Máme tři sekce, každý rok trasu připraví jedna z nich a pak chodíme deset dní puťák. Máme doprovodné auto, protože řada našich kamarádů má již plechové klouby.

Rozhovor s Miki Ryvolou na Folkovém Chvojení

Napsal uživatel Pavla Hartmanová
Úterý, 07 Srpen 2012 19:45

Miki Ryvola letos v dubnu oslavil sedmdesát let. Tento nestárnoucí nestor české folkové muziky na svůj věk vůbec nevypadá a má stále klukovskou jiskru v očích. Zpívání pod širým nebem má tedy rozhodně omlazující účinky. A pokud se vám nechce čekat celý rok na Chvojení, jeho pořadatelé a organizátoři připravili další festival. Jmenuje se Pernštejsnká Fortuna, v Pardubicích, který se uskuteční 16. – 19. srpna na zámeckém nádvoří a na Příhrádce. Podrobnosti hledejte na www.festivalfortuna.cz